

Pareizi novērtēt kultivēto ganību lielo nozīmi

Kultivētās ganības mūsu apstākļos dod vislētāko lopbarību, pie kam darba spēka patēriņš ir vismazākais. Pareizi koptas, tās var dot 4—4,5 tūkstoši barības vienību no hektāra. Arī barības vienības pašizmaksa ganību zālei ir zema. Saimniecībās, kur ganības regulāri mēso, pareizi kopj un izmanto, vienas barības vienības pašizmaksa ir apmēram 1 kapeika, labākās saimniecībās pat zemāka. Labi koptas kultivētās ganības, kur zāļu maisījumā pareizas attiecības, nodrošina lopus visu vasaru ar pareizu barības vielu balansu. Tādējādi lopī saņem pietiekoši daudz olbaltumvielu, nav vajadzība piebarot tiem spēkbarību un zaļbarību.

Sakarā ar to arī ražotā piena pašizmaksa šajās saimniecībās ir krietni vien zemāka. Labi strādājuši kultivēto ganību ierīkošanā Kirova kolhoza laudis. Šeit izstrādāts ganību iekopšanas agrotehniskais komplekss. Ganības ierīkotas pie katras novietnes. Daļā ganību aploki iekārtoti, citus pašlaik ierīko pēc 8 aploku sistēmas. Ganības šeit dod pāri par 4000 barības vienību. Arī kolhozā «Draudzība» daudz strādāts ganību ierīkošanā, kopšanā. Tās sadalītas aplokos. Lai pareizi varētu veikt to apgānšanu, aploki sadalīti sektoros.

Sogad aplokus ierīko arī kolhozi «Vienība», «Mežgale», «Sēlija», «Leņina karogs», «Ozols» un citi, kuri devuši labu virsmēslējumu višā platībā.

Tomēr jāsaka, ka mūsu rajona saimniecībās maz vēribas veltī kultivēto ganību ierīkošanai, esošo kopšanai un pareizai izmantošanai.

Istu kultivēto ganību rajona saimniecībās ir maz. Lai sekmīgi pildītu PSKP CK marta Plēnuma lēmumu lopkopības produkcijas kāpināšanā, kultivēto ganību ierīkošana jāveic aktīvāk. Nepieciešams panākt, lai tuvākos divos gados uz katru govī un grūsnu teli būtu ne mazāk kā 0,6—0,7 hektāri ganību. Šajā nolūkā katrā kolhozā un padomju saimniecībā jāpārskata visas esošās ganības, kā arī nosusināt purvu un pļavu platības, kur vispiemērotākie apstākļi labu ganību ierīkošanai.

Ganības jākopj, jāierīko aploki. Tomēr ir daudzi kolhozi, kuros vēl dažus gadus atpakaļ bija labas ganības, taču pēdējā laikā tās nemēso, neapļauj, aploki sarauti, tos neatjauno. Taj kolhozā «Rekords» agrāk bija priekšzīmīgi iekārtotas ganības. Kādreiz šeit brauca mācītājs, kā pareizi tās izmantot, taču tagad to kopšana atstāta pašplūsmā. Ir platības, kur izrakti lieli novadgrāvji, varētu ierīkot kultivētās ganības.

Nepareizi domā tie saimniecību vadītāji, kas uzskata, ka katra iežogota platība jau ir kultivētās ganības. Ja tās nemēso, pareizi nekopj, tās dod mazāk par 3000 barības vienībām, kādēļ nav intensīvs, bet gan ekstensīvs zemes izmantošanas veids, un tās nosaukt par kultivētām ganībām ir nepareizi. Rūpīgi jāseko, lai ganībās neiznīktu tauriņzieži. Ja tie aug maz, jāizdara ganību ielabošana, veicot pavasarī to piesēju.

Ganības neierīko, nemēso un slikti kopj Medņu, Laukežera un Nicas kolhozi. Tādēļ ganību ražība zema, lopus nenodrošina vasaras periodā pietiekošā daudzumā ar zāli, pie kam tā ir sliktas kvalitātes.

Jāņem vērā, ka tikai pietiekoši mēslotas ganības spēj dot labu ražu. Tā kā ganības kolhozos ierīkotas uz dažādām augsnēm, katrs masīvs prasa dažādu mēslotānu. Tā drenētā zāļu purvā ierīkotās ganības mēso ar kālija un fosfora minerālmēsliem, dodot 3,5 centneri superfosfāta un 3 centneri hlorkālija. Tā kā kūdras augsne bagāta ar slāpekli, tas nodrošina augstu ražu iegūšanu arī bez slāpekļa mēsliem.

Minerālaugsnes ierīkotām ganībām bez superfosfāta un hlorkālija noteikti jānodrošina organiskais mēslojums ik pēc 3—4 gadiem. Praktiski visu ganību platību mēslo triju gadu laikā, dodot pa 15—20 tonnas

uz hektāra. Šais augsnes obligāti pēc otrās apgānšanas jādod slāpekļa minerālmēslojums. Tam ir sevišķa nozīme pēc nogānšanas, jo sekmē zāles ataugšanu, ietekmē zemeņa botānisko sastāvu. Slāpekklis palielina olbaltuma saturu zāles masā.

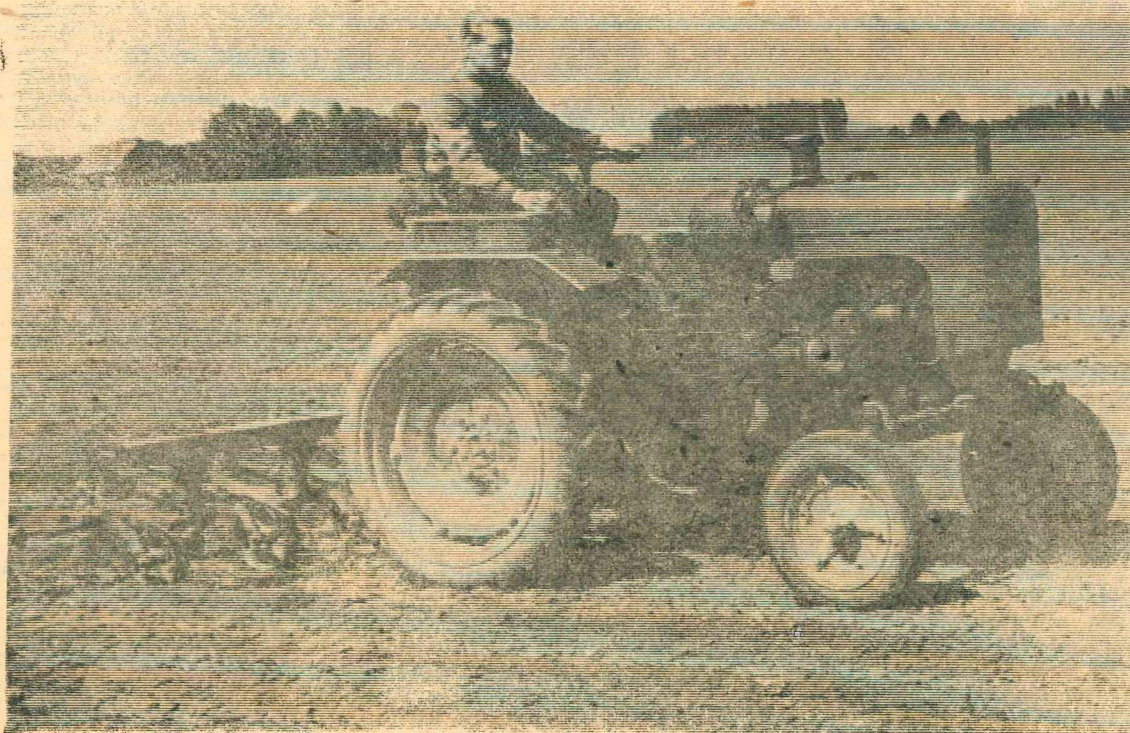
Otrs svarīgs faktors ganību kopšanā ir pareiza to izmantošana, ko, diemžēl, ļoti daudzas saimniecības neievēro. Tā Zāses padomju saimniecībā kā govīs, tā jaunlopi nav nodrošināti ar ganībām. Nav ierīkoti aploki, lopī kļūst pa visu platību. Tādēļ ātri ganību zemeņi nobrodā, ilgstoši ganot vienā vietā, nograuz zāli pārāk zemu. Rezultātā tā slikti ataug, ražība kritas. Līdzīga aina kolhozā «Stars», kur arī ganības apgāna nepareizi. Šeit b. Jaunzema vadītā brigādē labākās ganības ierāda zirgiem, pārējās — govīm. Šā kolhoza speciālisti neinteresējas par ganību ierīkošanu, to pareizu izmantošanu.

Protams, ganībās neierīkojot aplokus, tās apgāna nepareizi. Ir jāraugās, lai ganīšanu izbeigtu, ja zāles augstums 4—5 centimetri. Pēc apgānšanas zālei jāļauj ataugt. Aprēķinot vienlaicīgu slodzi 20—40 govīm uz viena hektāra, ganīšanas ilgums atkarīgs no zemeņa augstuma. Par ganīšanas kārtību noteikti jāinstruē gani, jo viņu rokās vasaras periodā ir izslaukumu kāpināšanas atslēga. Veterinārajam dienestam rūpīgāk apmācāmi gani, kā rīkoties dažādos saslimšanas gadījumos, kas specifiski tieši ganību periodā, izsaucot piena produkcijas samazināšanos.

Ļoti nepareizi rīkojas tās saimniecības, kuras ierāda privātajam sektoram labākās ganības, lielas platības. Ne ar ko neattaisnojama ir Raiņa kolhoza valdes rīcība, pieļaujot ganīties sabiedriski produktīvajam ganāmpulkam kopā ar kolhozieku lopiem. Piemēram, Babrānu fermas 22 govīs ganās kopā ar kolhozieku 24 aitām un 4 govīm. Līdzīgā stāvoklī arī citās novietnēs. Šāda ganību izmantošanas «prakse» nekavējoties jāizbeidz. Šeit netiek ievērots arī lopu ganīšanas laiks.

Visbeidzot svarīgs ganību kopšanas darbs, kas ietekmē zāles turpmāko augšanu, ir nenoestās zāles applaušana. Tā jāizdara ne vēlāk kā jūnijā, pēc otrās apgānšanas. Ja nenoēsto zāli jūnijā nenopļauj, augiem izbeidzas cerošanas fāze un attīstās stiebrī. Neveidojas veģetatīvie dzinumi, līdz ar ko zemeņis pasliktinās un samazinās raža.

Turpmāk katrā saimniecībā pareizi jānovērtē kultivēto ganību lielā nozīme piena ražošanā vasaras periodā. Tādēļ šis darbs jāveic daudz enerģiskāk un apzinīgāk.



Kolhozā «Vārpa» citīgi kopj kukurūzas sējumus. Traktorists Māris Tominš dienā veic rindstarpu ierīdāšanu līdz 7 hektāru platībā. V. BALDIŅA foto

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJĒTIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALAS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONA

Nr. 16 (2711)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 21. jūnijā.

Maksā
2 kap.

Vairāk rupjās lopbarības

Pienākusi kārtējo lauksaimniecības darbu kampaņa — siena pļauja. Kampaņa šā vārda istajā nozīmē, jo laiks uzdevuma veikšanai ir ļoti īss. Daudz kas padarāms arī citās nozarēs. Tagad visos kolhozos un padomju saimniecībās ar pilnu sparū izvērsama sējumu kopšana un reizē ar to arī rupjās lopbarības sagāde.

Vasara mums min uz papēžiem, jāsteidzas, jo visai drīz sāksies ziemāju novākšana. Rudzi un ziemas kvieši pa lielākai daļai jau būs pļaujami jūlija trešajā dekādē. Tas nozīmē, ka pa šīm četrām piecām nedēļām apkopjamas cukurbietes, kukurūza, kartupeļi, dārzeņi, nopļaujams siens un vienlaicīgi sagādājama arī skābarība, pilnīgi sagatavojoties graudaugu ražas novākšanai. Agrāko gadu pieredze uzskatāmi liecina, ka, novicinot siena pļauju, izjūk viss lauku darbu ritms, ievilcinās ražas novākšana un beigu beigās saimniecību tāmēs, ražošanas plānos rodas pamatīgi un neaizpildāmi robi.

Ielīgušais pavasaris jau tā ne mazums pāri nodarījis lauku ļaudīm. Pastāvīgo lietu dēļ vairākos kolhozos un padomju saimniecībās neapsēja paredzētās graudaugu platības. Citur nācās norakstīt zaudējumus slikti pārziemojušos ziemājos. Viens gan ir skaidrs jau tagad, ka salmu lopbarībai būs ievērojami mazāk. Tātad mūsu rupjās lopbarības bilances pamatā katras saimniecības ganāmpulkā ir aboliņš un savvaļas zāles.

Būs siena milti

Pagājušajā gadā kolhozā «Draudzība» lopbarībai izlietoja ap 40 tonnas siena miltu, ko sagatavoja no vitamīnsiena. Sogad saimniecība ievērojami palielina gaļas ražošanu un tāpēc attiecīgi jāpalielina vitamīnsiena un siena miltu ražošana. Izbarošanai cūkām šogad paredzam sagatavot vismaz 60—70 tonnas siena miltu.

Pirmie kolhozā vitamīnsiena pļauju sāka Longina Rudaka vadītās otrās brigādes kolhozieki. Masveida vitamīnsiena pļaušana tuvākajās dienās sāksies visās brigādēs.

SK. ZARIŅA,
kolhoza «Draudzība» agronome

Lopkopībai jāklūst rentablai

Pastāvot jaunajam iepirkuma cenām, arī mūsu saimniecībā var organizēt rentablu lopkopību, ražot vairāk gaļas, piena. Taču šai nolūkā pilnīgāk jāizmanto visas iespējas, kādas ir saimniecībā, mēlējot jaunas rezerves.

Galvenais cīņā par gaļas un piena ražošanas palielināšanu ir stabila lopbarības bāze. Sogad mūsu saimniecība 240 hektāru platībā audzē kukurūzu, cukurbietes lopbarī-

bai 88 hektāru, lopbarības pupas — 30 hektāru platībā. Zirņi aizņem 73 hektārus. Padomju saimniecības kolektīvs cīnās, lai šogad iegūtu kukurūzas zaļās masas ražu kopā ar vālitēm 400 centneru no hektāra, cukurbietu — 170 centneru. Tas dos iespēju vidēji no katra ar lopbarības kultūram apsētā hektāra iegūt vismaz 10 līdz 11,7 tūkstoši barības vienību.

Pašlaik visas nobarojamās cūkas pārvietotas vasaras nometnēs. Aploku lielums 3—4 hektāri, tie ierīkoti āboliņa ganībās.

Cūkas ganām aplokos, piebarojam ar koncentrēto barību. Lai nodrošinātu nākamajā gadā pietiekošu skaitu sivēnu, pašlaik atlasām jaunās remontcūciņas no veselīgākām, pienīgākām un ražīgākām cūkām. Liels solis uz priekšu cūkkopības attīstībā būs divu jauno vaislas cūku novietņu nodošana ekspluatācijā, kas dos iespēju samazināt darba spēka patēriņu sivēnu audzēšanā.

Pie tam nobarošanā atrodas arī 166 jaunlopi. Sogad esam nodomājuši pēc Vācijas Demokrātiskās Republikas metodes jaunlopus pēdējā nobarošanas periodā apmēram 180 kilogramu dzīvsvārā turēt sprostos. Šai periodā ierobežojot tēlu kustību, būs iespējams iegūt labāku nobarojumu.

Esam apņēmīnājuši, ka otrajā pusgadā, ieskaitot jūnija mēnesi, realizēsim vēl 707 centnerus liellopu gaļas un 1768 centnerus cūkgaļas, ienākuma cenu paaugstināšana nānildus dos saimniecībai 37.213 rubļus. Šos līdzekļus varēsim izlietot lopkopības āku celtniecībai, esošo un jauno mehanizācijai.

J. KRASTIŅŠ,
Neretas padomju saimniecības direktors

KOMJAUNATNES DZIVE

INTERESANTU un aizraujošu DARBU

Bieži vien jādzird, ka tāni vai citā uzņēmumā, kolhozā, skolā neinteresantas, formālas komjauniešu sapulces. Jaunieši uz tām nāk vairāk pienākuma dēļ nekā uz interesantu, saistošu disputu, lielu, dedzīgu sarunu par jautājumiem, kas šodien tos saviļņo, kur viņi meklē atbildi un atrisinājumu uz tiem. Man šķiet, ka visam tam cēlonis ir bieži vien šabloniskā dienas kārtība. Komjauniešu sapulces nereti atgādina ražošanas sanāksmes, valdes sēdes, tikai ne jauniešu sapulces. Un tāpēc šādās sapulcēs runā tikai referents, dažādi «štata» runātāji, bet pārējie vienaldzīgi klusē.

Gribas pastāstīt, kā komjaunatnes darbu organizējam mēs, Neretas vidusskolas pirmorganizācijas komitejas locekļi. Protams, ne viss, ko šeit pastāstīšu, ikvienam noderēs, ne visu to varēs citi pielietot, tomēr zināmu ierosmi tas varētu dot ne tikai skolu komjauniešiem, bet arī kolhozu un uzņēmumu pirmorganizācijām.

Mūsu pirmorganizācijā ir turpat 120 VĻKJS biedru, biroja sastāvā 17 aktivistu. Kļauš komjaunatnes sapulces aizvadītājā mācību gadā notika katru nedēļu. Tanīs vienmēr piedalījās kāds no komitejas locekļiem, bieži vien arī mūsu skolas direktors biedrs Skrupskis, skolotāja b. Feldmane un citi pedagogi. Viņi palīdzēja mums interesantāk un saturīgāk noorganizēt sapulces, izstrādāt mērķtiecīgus pasākumus komjaunatnes darba pilnveidošanai.

Galveno darbu skolēnu komunistiskajā audzināšanā, protams, veic audzinātāji un skolotāji. Tomēr to var daudzējādā ziņā papildināt, daudzveidot komjaunatnes pirmorganizāciju. Ar panākumiem darbojas jaunatnes lektorijs. Vidusskolas kļauš audzēkņi ar interesantiem referātiem uzstājās gan skolā, gan tuvējo kolhozu klubos. Daudzpusīga arī nolasīto referātu tematika — par sabiedriski politiskiem, literāriem, ateistiskiem un citiem jautājumiem. Interesanti bija klausītājiem, un arī jaunie referenti varēja parādīt savas zināšanas un prasmi izklāstīt to vai citu jautājumu. Diezgan bieži referāti ievadīja skolas aģitbrigādes priekšnesumus, ko tā sniedza apkārtējo ciemu kolhozos. Šajā aģitbrigādē aktīvi piedalījās 10. un 11. kļauš komjaunieši. Skolas aģitbrigādē visur bija gaidīts viesis, bet mūsu pašdarbnieki ar lielu prieku sniedza priekšnesumus lauku darbaļaudim. Ne mazs nopelns masu politiskā darba organizēšanā pirmorganizācijas komitejas loceklim Alfonam Ertam.

Mūsu skolā ieviesusies tradīcija sarīkot darba skates. Par tādiem kļuvis arī ražas svētki. Piemēram, pagājušajā rudenī gan jaunie naturalisti, gan katrs klases kolektīvs demonstrēja izmēģinājumu laucīņos izaudzētās ražas, uzskates materiālos parādīja dzimtajos kolhozos veikto darbu.

Skolas audzēkņu aizraušāns ar lauksaimniecības problēmu risināšanu, kurā konkrēti izpaužas jaunu kukurūzas šķirņu izveidošana, darbs dzimtajos kolhozos izraisīja vēlēšanos pēc skolas beigšanas pastrādāt kolhozā. Sovasar uz kolhozu «Draudzība» aizies strādāt tepat visi šā gada absolventi. Tie gandrīz visi ir VĻKJS biedri. Un aizies nevis kā nekvalificēti strādnieki, bet kā šoferi un traktoristi. Tiesa, traktorista tiesības viņiem vēl būs jāiegūst, jo apmācību kurss nav beidzies. Toties tie, kas mācījās šoferu kursos auto-radio klubā, drīz saņems autovadītāju tiesības.

Daudzveidīga ir nākošo komunisma cēlāju maipās internacionālā audzināšana, tautu draudzības stiprināšana. Skolai jau ir tradicionāli draudzības sakari ar Krievijas, Federācijas Pleskavas apgabala Idricas un Sebežas vidusskolām, Lietuvas PSR Biržu internātskolu un Pandelju vidusskolu. Par godu PSKP XXII kongresam rīkotajos svētkos ar lozungu «Dzimtenei un skolai» Neretā viesojās lie-

tuviešu skolēni. Šajos svētkos VĻKJS rindās svinīgi uzņēma lielu grupu skolēnu. Jaungada eglīti svinējām kopā ar krievu tautības jauniešiem, kas mācās Jēkabpils otrajā vidusskolā, bet 1. Maija svētkus atzīmēja lietuviešu un krievu skolēnu vidū, kas bija ieradusies no Pandelju un Idricas vidusskolām. Neretas komjaunieši savukārt apmeklēja Pandeljus, Idricu un Sebežu.

Daudzi komjaunieši un skolēni ar lielu aizrautību darbojas jauno radioamatieru klubā, citi nodarbojas ar sportu, daudz entuziasti ir foto un ķīmijas pulciņos.

Skolas komjaunatnes pirmorganizācijas komiteja un tās sektori diendienā rūpējas, lai neapsiktu daudzveidīgais komunistiskās audzināšanas un mācību darbs. Rīt dienas komunistiskās sabiedrības cilvēks taču būs dziļi izglītotš, kulturāls, sabiedriski aktīvs. Par tādu kļūt vēlas ikviens padomju zemes jauniešs, tas ir arī mūsu komjauniešu, visu audzēkņu mērķis. Tāpēc skolas komjaunieši ar skolotāju un audzinātāju palīdzību cenšas izaudzināt komunisma sabiedrības cienīgus pilsoņus.

K. BAIBAKOVA,
Neretas vidusskolas
komjaunatnes pirmorganizācijas
komitejas sekretāre



Neretas vidusskolas jaunie radioamatieri (no kreisās) Andris Feldmanis, Andris Balodis un Jānis Pavlovičs ir aizrautīgi konstruktori un radioaparātu būvētāji.

Attēlā: jaunie radioamatieri nodarbības radio klubā.

D. ZELTIŅA foto

Audzē olbaltumvielām bagātu papildbarību

Ik rītus no Sudrabkalna kolhoza Ķekavu slaucamo govju novietnes uz pienotavu aizved 110 līdz 120 litru piena. Šķiet, tas nav sevišķi daudz, taču krietni vien vairāk nekā no citām līdzīgām novietnēm.

Zelma Kiploka šajā novietnē apkopj desmit jaunas pirmā un otrā piena govīs. Savu ganāmpulku viņa ziemošanas periodā labi saglabājis. Tas bija viņas čaklo roku darba rezultāts. Pagājušajā rudenī slaucēja kolhoza došajai barības devai pievienoja bagātīgu papildinājumu — 25 tonnas lopbarības sakņu, ko novāca savā piefermas lauciņā. Ik dienas visā ziemošanas periodā caurmērā katra govīs saņēma pa spainim sakņu.

Nesen Klintaines ciema padome kopā ar deputātiem organizēja reidu kolhozos «Sarkanā zvaigzne» un «Selga», pārbaudot stāvokli fermās, ganišanas sistēmu. Kolhozā «Sarkanā zvaigzne» šā gada piecos mēnešos iegūts vidēji no govīm tikai 540 kilogrami piena, pie kam ar vislielāko mīnusu rajonā — 359 kilogrami, salīdzinot ar to pašu laika periodu pērn. Zemo izslaukumu cēlonis ir tas, ka govīs ziemošanas periodā nesaņēma pietiekošu daudzumu barību, kāpēc to miesas stāvoklis, izejot ganos, bija ļoti slikts. Pašlaik vidējais dienas izslaukums no govīm šeit ir 9 kilogrami jeb par 5 kilogramiem vairāk nekā pērn. Protams, tas nav daudz, jo tieši vasaras mēneši ir tie, kuros, labi organizējot govju ganišanu, iespējams visatrāk kāpināt izslaukumu.

Govīs pašlaik ganās kultivētās ganībās, zemenis tur labs, jo tās labi mēslotas. Dienas režīmu slaucējas un gani stingri ievēro. Svarīgs faktors vasaras periodā ir lopu dzirdīšana. Tā visās novietnēs, kā arī ganībās nodrošināta. Lai celtu izslaukumu, govīs piebaro arī ar zaļbarību.

Kolhoza valde un speciālisti cīnās par to, lai piena ieguvī visātrākā laikā kāpinātu.

Ļoti slikts stāvoklis kolhozā ir ar govju aplecināšanu. Šeit liela

REIDS ★ REIDS ★ REIDS

Aizpildīt robus plāna izpildē

ālavība, kam par iemeslu ir dažu slaucēju bezatbildība, kā arī nepietiekama uzskaites kolhoza. Daudzās novietnēs govīs nebija numurētas, kādēļ, protams, bija apgrūtināta kontrole. Kolhoza zootehniķi b. Varlamovai vajadzētu nekavējoties pārskatīt visu ganāmpulku un no jauna numurēt govīs, kurām nav individuālo numuru vai tie nesalāsami, stingri jākontrolē lecīšanās vai sēkšanas gaita, veterināram darbiniekam regulāri jāpārbauda govīs uz grūsnību.

Arī kolhozā «Selga», neskatoties uz to, ka barības bāze šeit bija daudz pilnīgāka, šogad piena produkcija ir samazinājusies. Saulgrīžu fermā gan jūnija pirmajā dekādē kāpināts izslaukums uz govi dienā par 2 kilogramiem, bet to nevar teikt par citām fermām.

Tā Pleču novietnes ganības ir stipri noganītas. Tās ir mitras, sevišķi šovasar, kad lietains laiks. Ganības gan saņēmušas slāpekļa mēslu, taču tas vien nedod vajadzīgo efektu. Arī izmantošanā pieļauta liela slodze — 86 novietnes govīm platība ir par mazu. Tādējādi ganības nograuz par daudz, govīs nesaņem vajadzīgo barības daudzumu.

Netiek ievērota dienas darba kārtība Sturtu fermā. Paredzēts pēcpusdienā govīs izdzīt ganos plkst. 14, taču tās izdzien tikai 15, tā samazinot ganišanās laiku. Tāpat šai novietnē nav atrisināts dzirdīšanas jautājums. Govīs vairākas reizes dienā jādzirda, pienesot tām ūdeni ar rokām. Kāpēc govīs nevar padzerties kad grib un cik grib? Tas, protams, arī iespaido piena izslaukumu.

Šajā fermā, lai gan ir ierīkota aploku sistēma, ganību platība esošajam lopu skaitam nepietiekoša, tās maz saņēmušas mēslu. Otrās brigādes brigadierim K. Kalvītīm vairāk vērības jāveltī kultivēto

ganību kopšanai, dodot tām pietiekoši minerālmēslu. Ganību mēslušanai gan minerālmēsli atstāti, taču laukkopības brigadieriem kopā ar speciālistiem jāorganizē ganību mēslušana. Tajās platībās, kurās sevišķi noganītas, jādod palielinātas slāpekļa devas, kā arī jāļauj zālei ataugt.

Jāsaka, ka ganību periodā ļoti liela loma piena ražošanā ir tieši ganiem. Šogad ganišana ir atvieglojama, jo Centra un Sturtu novietnēs ir ierīkoti aploki. Gani tomēr netiek kontrolēti, kādēļ pieļauj govju gulēšanu aplokos. Tāpat nekavējoties novēršami darba disciplīnas pārkāpumi, jo gani ar nokavēšanos izdzien govīs ganos, kā arī agri pārdzen mājās. Visās fermās jau 19 govīs ir kūti. Tā ganišanas laiks ir ļoti mazs. Tas nekavējoties pārkārtojams.

Lai izslaukumus maksimāli kāpinātu, kā kolhozam «Sarkanā zvaigzne», tā «Selga» nopietni jāpārkārto ganišanas režīms — govīs jālaiz rītos agrāk ganos un ilgāk jāgana vakarā. Vēlams organizēt arī naktis ganišanu, kas ļoti svarīgi, iestājoties karstam laikam.

Ganību periodā vairāk jāizbaro minerālbārību — krits, sāls, lai, piebarojot ābolu, tām nerastos gremošanas orgānu traucējumi.

Tikai stingri ievērojot dienas darba kārtību, ganišanas režīmu, pietiekami govīs padzirdot, izbarojot minerālbārību, ik dienas kontrolējot stāvokli fermās, būs iespējams vasaras periodā iegūt plānoto piena produkciju.

Reidā piedalījās:
Klintaines ciema padomes
izpildu komitejas priekšsēdētāja

A. JANSONE

Deputāti: A. ZVAIGZNE,

O. CIELAVA,

A. VOITS,

L. ZARIŅŠ,

V. ARNITIS

legūstam lētu pienu

Sen zināma patiesība, ka ganību periodā var ievērojami samazināt piena pašizmaksu, kā arī palielināt izslaukumus. Ganības kopt mūsu kolhozā kļuvis par nerakstītu likumu. Ganību kopšanas rezultātus jūtam jau tagad. Caurmērā no vienas govīs patlaban dienā izslaucam 13,8 kilogramus piena. Agrākajos gados, kad lopi ziemā saņēma vispusīgu, augstvērtīgu barību, dienas izslaukumi ganību periodā sasniedza līdz 17 kilogramiem no govīm.

Arī pašlaik vairāku lopkopju labākās govīs izdod dienā līdz 20 kilogramu piena bez papildus barības piedevas, iztiekot vienīgi no ganību zāles. Tiesa, ganības mūsu kolhozā vēl nepavisam neattaisno to lielo nozīmi lētas produkcijas ražošanā. Ja mēs palielas platības varētu ik gadus bagātīgi mēslot ar minerālmēsliem un pa laikam arī ar organisko mēslu, zemeņa raža ievērojami pieaugtu un 2800 barības vienību vietā katrs hektārs dotu 4000—4500 vienību.

Pavasari uz katru hektāru ganību platības varējām dot tikai 1—1,5 centnerus kālija sāls, 2 centnerus superfosfāta vai 4 centnerus fosforīta miltu. Pateicoties mūsu augsnes kūdrainās smiltis sastāvā, pietiekošam mitrumam arī vissausākajā laikā — vasarā, ganību kvalitāti ne tik stipri iespaido organiskā mēslu trūkums. Protams, palielinātās minerālmēslu devas, tāpat arī organiskais mēslu joms ievērojami celtu ganību ražību, uzlabotu to zemeni. Mūsu ganību zemeni pārsvarā baltais zemenis ābolīns, kas kā stīgojošs un slāpekļa krājējs augs ātri vairojas. Tas pasargā augsni no izžūšanas un apgādā pārējās ganību zāles, galvenokārt stiebrzāles, ar slāpekli.

Baltais ābolīns gan ļoti panes pastiprinātu mīdīšanu, bet cieš no pārliekas noganišanas, kas notiek visur tur, kur lopi maz zāles.

Paredzam kultivētās ganībās ierīkot aploku sistēmu, kas sastāvētu no 10—12 aplokiem, ar aprēķinu, lai vidēji uz govīs iznāktu pa 0,6—0,7 hektāri liela ganību platība.

Agrākajos gados aplokus iezogām ar gludo stiepli, lairot pa to elektrisko strāvu, ko deva «elektrogani». Prakse šādus aplokus neatīsa. Ganību sezonai beidzoties, bieži vien stiepli pārrauj un izpostā. Jādomā par aploku iekārtošanu ar dzelonstiepli. Līdz šādā aploku iekārtošanai jāgana, stingri pieturoties pie aploku sistēmas.

Lai vasaras otrajā pusē ganību zemenis pēc noganišanas labi atzeltu, lopu nenoestā zāle applaujama. Pļaušanai ir tikai tad nozīme, ja to veic pirms vai neilgi pēc zāles uzlēdzes, bet ne vēlāk par 30. jūniju. Mūsu ganībās, kur praktizējam pakāpenisku noganišanu, visā drīzumā pirmo reizi applausim lopu nenoestā zāli. Tā vēlāk sparīgāk ataug.

Šogad ganībām pēc applaušanas virsmmēslu dosim uz hektāra 1 centneru slāpekļa minerālmēslu (amonija salpetri). Pavairojoties organiskā mēslu krājumiem, turpmākajos gados ganības mēslu sim ar kūtmēsliem. Kūtmēsli pavairošanai izlietosim pakaišu kūdru.

Mūsu kolhoza slaucējas, apspriežot kolhoza «Komunārs» slaucējas Vilmas Čakstēnas aicinājumu un partijas rajona komitejas lēmumu šajā jautājumā, nolēma iesaistīties savstarpējā sociālistiskajā sacensībā. Mēs pilnīgi piekritām, ka tieši tagad, ganību periodā, mums maksimāli jākāpina produktivitāte, šini ziņā lielā mērā mums palīdzēs iekoptās ganības.

J. LINMEIJERS,

kolhoza «Dzimtene»

valdes priekšsēdētājs

V. ZARIŅŠ

Ista ciņas spara nejūt...

Piens spēcīgām strūklām pilda slauktuvi, izveidojot baltu, mirdzošu putu vilni. Slaucēja beidz slaukt.

— Kā veicas?

— Slikti. Lūk, aplokos zāle jau noēsta, tagad sākam ganīt govīs jau otro reizi. Ko darīsim tālāk, ja tagad, ganību periodam sākoties, zāles nepietiek, — norūpējusies mums stāsta b. Seršņova.

Drīz jau arī citas slaucējas beigušas slaukt un sanāk kopā.

— Mūsu Cīruļu fermā šogad vislielākais plāns, citām slaucējām jāizslauc pa 57 tonnām piena. Lai šo daudzumu iegūtu, govīs ir labi jābaro. It sevišķi tas sakāms par vasaras periodu. Ja tagad nekāpināsim piena iegūvi, plānu neizpildīsim. Dienas plānu nepildām. Govij taču piens uz mēses. Rudenī vasarā nokavēto vairs nepanāksim, — steidzīgi papildina b. Mihaļčenkova.

Tiešām, ganību izskats neliecina, ka bez ganāmpulka piebarošanas varētu pildīt gada plānus, saražot ziemas mēnešos nokavēto.

— Zaļbarību piebarojiet? — jaunajām lopkopības brigadieriem.

— Klibo mums darba organizācija. Dažādiem fermām zaļbarību nemaz nepieņem. Lai neļautu dienas izslaukumiem pavisam kristies, palielinājam raušu devas, — paskaidroja brigadiere b. Maslobojeva.

Tikai par neizdarību var nosaukt tādu saimniecības vadītāju rīcību, ka ganību periodā pašlaik dots norādījums izbarot raušus, zinot labi, ka šai ziemai plānoto spēkbarību lopu ēdināšanai saimniecībai būs grūti saražot. Tie 0,5 kilogramus raušu, ko pašlaik «Cīruļu» novietnes govīs saņem, ziemošanas periodā dotu daudz lielāku efektu. Katram speciālistam gan jāzina, ka olbaltuma vielu deficīts tieši ziemas mēnešos liels, Labas ganības, tās pareizi ekspluatējot, mēsojot un ielabojot, veicot piesēju, nodrošina olbaltuma vajadzību. Tāpēc tās jākopj.

Kā lopkopības brigadiere varēja pieļaut tādu stāvokli, ka govīs patiek bez piebarošanas? Ir ziņots, ka lopkopības brigadierim b. Eklonam, taču no ziņojumiem un spriedelējiem lopi nebūs paēduši. Te vajadzēja rīkoties enerģiskāk. Liekas, ka ne lopkopības, ne lopkopības brigadieriem nav ieinteresēti istā ciņā par izslaukumu kāpināšanu. Tad plāvēja b. Muravjova nebūtu mierīgi mājās atpūties divas dienas, bet gan savu dienas uzdevumu veikusi. Pašlaik fermā dienas izslaukums vidēji no govīs 8 kilogrami, taču tas vasaras periodam nav augsts. Citās fermās stāvoklis vēl kritiskāks.

Tā «Burtņieku» novietnes 44 govīs katra vidēji dienā dod tikai pa 5 kilogrami piena. Šai fermā slaucējas bieži mainījās. Arī pašreizējās lopkopes šeit strādā tikai otro un trešo mēnesi. Protams, biežā slaucēju maiņa zināmā mērā nelabvēlīgi ietekmē darba organizāciju, piena ražošanu. Taču, ielūkojoties šās fermas darba cilvēku ikdienā, nav brīnums, ka šai novietnē lopkopji ilgi nestrādā.

To apstiprina arī galvenā zootehniķe b. Rudzīte, ka šī ferma jau no laika gala esot «atpalicēja». Bet kādēļ tas tā, par to nav īsti padošanās. Vajadzētu biežāk pabūt šeit speciālistiem, lopkopības brigadieriem b. Sinepei, kuri, pēc slaucēju vārdiem, šeit ir reti viesi. Tādēļ nav jābrīnās, ja, no ganībām pārnākušas, govīs kūti velti meklē dzērāmās blodīnās. ūdens valgmī. Akā ūdens nepietiek. To pieved ar mašīnu, bet neregulāri.

— Kādreiz gadās, ka četras dienas fermā trūkst ūdens. Tā nepietiek ne tikai govju dzirdīšanai, bet arī trauku mazgāšanai, piena dzesēšanai, — stāsta mums slaucējas Br. Butke un G. Kišuna.

Tiešām, pienu dzesē un uzglabā antisanitāros apstākļos. ūdens rezervuārā sen kā nav mainīts, tas zaļi duļķains, izdala nepatīkamu

aromātu jau pa gabalu. Un šajā netīrajā ūdenī glabā pienu! Arī kanalizācija nedarbojas, tās kolektors pārplūdis. Vai tiešām saimniecības vadītājam b. Lūdumniekam un zootehniķei b. Rudzītei neatliek laika pārbaudīt darba organizāciju šajā fermā. Tā taču turpat centra tuvumā, galvenā ceļa malā. Kā tik iecietīgi var izturēties pret to, ka piena izslaukumi šeit tik zemi pašā labākā ganību laikā. Nepieciešams visdrīzākā laikā šeit pabeigt artēziskās akas izbūvi. Vai šajā fermā govīm ganību zāle tik bagātīga, ka nav vajadzības to piebarot. Protams, nē. Taču to nedara. Vajadzētu stingrāk kontrolēt arī ganu darbu šeit.

Pārrunās ar saimniecības slaucējām izskan neapmierinātība ar administrācijas rīcību. Cik rūgti ir kādas slaucējas vārdi: —No mums prasa, lai saistības pildām, bet kā tās pilda saimniecības vadība? Mums pienākas saņemt virsvalkus, gumijas zābakus, bet neesam vēl saņēmušas.

Kāpēc Druvu padomju saimniecības vadība laikus nepastāstīja slaucējām par izmaiņām apmaksas sistēmā, pārejot uz vasaras periodu?

Tāpēc arī slaucēju kolektīvā nav jūtama ista ciņas spara ne trūkumu novēršanā, ne izslaukumu kāpināšanā.

Z. BABAKOVA



SPĀRNOTĀ SAIME ĪSTAJĀS ROKĀS

Pirms apmēram pusotra mēneša Ābeļu ciema kolhozs «Nākotne» saņēma no Pļaviņu inkubatoru stacijas vairākus simtus cāļu. Pūkainīšu kopšanu uzticēja komjaunieči Dzintrai Pastarei. Cāļi šis novietojas siltnīcās tipa novietnē ar speciālu apkuri. Jaunā putnkope ļoti rūpīgi kopj un baro vairāk nekā 1600 cāļu pulku. Daudzreiz viņa cāļu novietnē dežūrēja visu diennakti. Caklajai komjaunieči izdevies līdz minūtam samazināt cāļu krišanu.

Attēlā: komjaunieči Dzintra Pastare aplūko vienu no nīprajiem spārnotā ganāmpulka gailēniem.
D. SLIKSĀNA foto

Pirmrindnieku pieredzes universitāte

Maskavā viesmīlīgi uzņem apmeklētājus PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes 79 paviljoni.

Izstādes lauksaimniecības nodaļuma ekspozīcijas pamatā likti PSKP Centrālās Komitejas 1962. gada marta plēnema lēmumi un lauksaimniecības darbinieku zonālo apspriežu materiāli. Daudzos paviljonos parādīts, kā tie kolhozi un padomju saimniecības, kas atteikušies no aplamās zemkopības zālauku sistēmas un plaši ieviesuši rušināmkultūru sistēmu, no katra hektāra zemes ar vismazāko darbu un līdzekļu patēriņu ieguvuši maksimālu produkcijas daudzumu.

Paviljonos savus sasniegumus un darba pieredzi rāda vairāk nekā 550 kolhozu, padomju saimniecību un izmēģinājumu paraugsaimeniecību, ap 60 zinātniskās pētniecības un izmēģinājumu iestāžu un vairāk nekā 1.500 lauksaimniecības novatoru un pirmrindnieku.

Izstādē ir ko aplūkot un mācīties gan mehanizatoriem, gan lopkopjiem, gan lauksaimniecības speciālistiem. PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē eksponēti vairāk nekā 760 traktoru un lauksaimniecības mašīnu, dažādu iekārtu un aparātu paraugi.

Nozīmīgu vietu PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē darbā šogad ieņem specializētas tematiskās izstādes un skates svarīgākajos tautas saimniecības jautājumos. Paredzēti sarīkot vairāk nekā simt izstāžu un semināru, tai skaitā 17 ceļojošās izstādes, kuras apbraukās mūsu zemes lielākās pilsētas un rajonus.

Šajā numurā mēs pastāstīsim par dažiem interesantiem izstādes eksponātiem.

Celt, ievērojot ugunsdrošības noteikumus

Nesen no jauna noorganizētā Jēkabpils rajona ugunsdzēsības inspekcija pārbaudīja, kā kapitālceltniecībā un esošo ēku rekonstrukcijā ievēro ugunsdrošības noteikumus.

Lūk, kolhozā «Jāņupe», kur priekšsēdētājs b. Vilcāns, uzcelta arkveida tipa liellopu novietne. Ēka atrodas augstākā vietā un tai tuvumā nav ne aku, ne ūdenskrātuves, kur pat govīs padzirdīt. Fermas aizsardzības nolūkā noteikti jāierīko zibēnovadītājs un ūdenskrātuve ugunsdzēsības vajadzībām. Kolhoza vadība, starpkolhozu celtniecības, projektēšanas organizācijas neizpildīja svarīgā lēmuma par nepieciešamību ierīkot zibēnovadītāju un ūdensbaseinu pie lopkopības ēkām pirmo punktu. Tās izsaka, ka, izvērtējot celtniecību, vispirms jāveic tādi darbi, kas saistīti ar objekta ugunsdrošību.

Līvānu pilsētā ceļ jaunu cehu. Paskatoties zīmējumus, tur velti meklēt ūdensbaseinu ugunsgrēka novēršanai un zibēnovadītāju. Projekta autoram b. Ginteram jāuzdod jautājums, vai viņš tiešām nezina, ka pastāv tāds lēmums celtniecībā, kas jāievēro, gatavojot projektu? Lauktechnikas rajona nodaļas vadītājam b. Molodavčenko jāatrod līdzekļi, lai minētajā objektā iekārtotu šīs nepieciešamās lietas, pretējā gadījumā pārtrauks celtniecības finansēšanu. Līvānu frizētavas rekonstrukcijā arī pieļauta virkne trūkumu — piemēram, tehniķa celtnieka Teivāna vainas dēļ nācās otrreiz pārtaisīt dūmvadus.

Veikt celtniecības darbus bez tehniskās dokumentācijas un saskaņas ar Valsts ugunsdzēsības uzraudzību aizliegts, un tos, kas neievēro šos noteikumus, var saukt pie atbildības. To nav ievērojis arī Jēkabpils galvas pārstādāšanas uzņēmuma direktors b. Ģipslis un darbu vadītājs b. Lencs. Vairākus veikalus uzcēlusi Krustpils patērētāju biedrība, bet arī tie neatbilst ugunsdrošības noteikumiem. Piemēram, Mežāres padomju saimniecībā nav ne izrakta ūdenskrātuve, ne uzstādīts zibēnovadītājs. Apvienoto rajonu patērētāju biedrību savienībai uz to jāvērs nāpīetna uzmanība.

JAUNA GRIĶU ŠKIRNE

Jaunajai šķirnei ir spēcīgi stiebrī, lielas lapas un lieli ziedi...

Zinātnieki samitrinājuši Boļševika šķirnes sēklas un asus ar augu indes kolhicina šķīdumu, un tas mērķtiecīgi pārveidojis augu šūnas. Jaunā šķirne nosaukta par tetraploidiem griķiem. To graudi ir gandrīz 1,5 reizes lielāki un smagāki par parasto griķu graudiem. Jaunā šķirne nevelodrējas, tās graudi priekšlaicīgi nenobirst. Tas dod iespēju griķus plaut tad, kad tie ir pilnīgi nogatavojušies.

PAZEMES LIETUS

Pazemes apūdeņošanas kapilārā sistēma, kas izstrādāta Moldāvijas Dārkopības, vīnkopības un vīnu rūpniecības zinātniskās pētniecības institūtā, augus vienmērīgi apgādā ar ūdeni, barības elementiem un gaisu. Turklāt tā ilgi kalpo, jo ir izslēgta piedūņošanās.

Platībās, kur iekārtota pazemes apūdeņošana, ievāc divreiz lielākas vīnogu, augļu un dārzeņu ražas nekā tur, kur zeme apūdeņota ar parasto paņēmieni.

MIERMILIGĀS RAKETES

Ir iespējams izkliedēt mākoņus, panākt, lai vajadzīgajā rajonā nolītu lietus, novērst krusu, kas iznīcina ražu. Tā pavisam nav fantāzija. To panāk ar raketēm, kas, sprāgdamas negaisa mākoņus, izkliedē ķīmiskās vielas. Pērn ar šādām raketēm Grūzijā vairāk nekā

30 tūkstošu hektāru platībā no krusas sekmīgi tika pasargāti vīna dārzi.

Miermilīgās raketes palīdz ģeofizikāliem un meteorologiem izdibināt dabas noslēpumus un ne tikai paredzēt laiku, bet arī to regulēt.

MAŠĪNA APKALPO MAŠĪNAS

Aggregāts «MZ-3905» paredzēts visādu naftas produktu un ūdens iepildīšanai traktoros, kombainos un citās lauksaimniecības mašīnās. Šis agregāts ir autotiekabe ar 3 tonnas lielu celtspēju un to darbinā ar kardānvārpstu traktors.

Petrolejas, benzīna un ūdens iepildē notiek ar saspīestu gaisu, kas nāk no kompresora. Dizelēļļu un autolu iepilda ar speciālu sūkni. Uzliekot eļļošanas ierīci īpašu uzgali, ar autolu var ieeļļot arī traktora kustīgās daļas.

Šis agregāts novērs naftas produktu zudumus un divas trīs reizes samazina darba patēriņu.

LĪME AIZSTĀJ METINĀJUMU

Maza kastīte ar dažām kārbīnām. Tajās ir vērtīgas «zāles» traktoriem un lauksaimniecības mašīnām. Ar tām var izdarīt steidzamu tehnikas remontu lauka apstākļos, piemēram, aizziest detaļām caurumus un plīsumus. «Zāļu» sastāvā ietilpst epoksīdsveķi, etilceluloze, stikla audums un acetons. Līme, kuras pamatviela ir epoksīdsveķi, aizstāj metinājumu. Ar to detaļas var «sametināt» bez demontāžas.



Nesen Jēkabpili pēc remonta tika atvērts gastronoms. Attēlā: veikala vadītājs D. Moreins un pārdevējas L. Kunce, D. Pudule un A. Volkmane darbā.
V. BEĻEVICA foto

Lai celtu — jāzina, lai zinātu — jāmacās

Zaļajās ielās un parkos pat nepamani spēcīgos rūpnieciskos dūmeņus. Varenā jaunatnes dūna iekļaujas pavasara briestošajā spēkā.

Pulksteņa rādītāji tuvojās 18.00. Kur pēkšņi ielās tik daudz čalojošas jaunatnes? Mirdzošas acis, iedegusi vaigi, un, ja tev gadīsies sasveicinoties spiest roku, tad sajūtisi tulznoto plaukstu vēlīgo un spēcīgo spiedienu. Visi steidz uz Rīgas ielas 216. namu, kuru grezno neliels uzraksts — Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskola.

Iepazīsimies! Šī nopietnā meitene mācās 11. klasē. Ne mazums grūtību jāpārvar, no daudz kā jāatsakās, bet Irēna Brūvere ir optimiste. Atvadoties viņas acis mazliet iezalgojas uguniņās, un, atbildot uz jautājumu, ko viņa novēl pārējiem jauniešiem gan skolā, gan ārpus tās, saka: «Lai ikvienam nepietrūkst enerģijas piepildīt savas ieceres!»

Kopā ar Irēnu noteikti satiksiet Veltu Lazdāju, kura čakli strādā kolhoza «Rīts» laukkopības brigādē. Viņas sirdslieta ir dārkopība. Turpat skolas solā laipni smaida Jānis Rūpe, kurš vakarskolā mācās jau no 8. klases. Darbs Jēkabpils remontu un celtniecības pārval-

ņu sirdis uguniņā, jārada individuālie mērķi rītdienai. Dažiem 10. klases skolēniem, kā Holstei, Krēģerei, Silavam šāds mērķis jau bija, atnākot uz skolu. Toties ilgs un sistemātisks darbs bija jāveic ar Stikānu — jaunietis negribēja mācīties. Tagad viņa mērķis — Lauksaimniecības akadēmija.

Skolotāja Šapkina zina stāstīt arī par to, ka bez kolektīva nav iedomājama klases audzināšana: «Rīkojām kopējus pasākumus, piemē-

Irēna stāsta raiti — mācību viela labi apgūta un viņai vienkārši prieks atbildēt uzdoto.



ram, brīvā laikā organizējam kolektīvus gājienus uz kino, teātri. Pēc šādiem pasākumiem pārrunājam par dzīvi, darbu, nodomiem. Kopējiem spēkiem rīkojam Jaungada vakaru, atzīmējam dzimšanas dienas, Sieviešu dienā zēni apsveica meitenes. Tagad klase gatavojas ekskursijai pa Latviju.»

Pēdējo zvanu šajā mācību gadā ar labu un teicamu mācību darbu sagaidīja 61 audzēkņi. Izlaiduma klase pašreiz kārtu eksāmenus.

Tomēr vai šī saime nevarēja būt vēl kuplāka?

Pilsētas centrā spēcīgie izolācijas un pakaišu kūdras cehi kā dzelzs milži smagajiem zābakiem iegrimuši zemē. Mazais šaursliežu dzelzceļš aizvijas tūluma uz karjeru. Viena aiz otras rindoja dzīvokļus ēkas. Vai vesela pilsētiņa. Ar godbijību apskatu Goda plāksni...

Uz mūsu jautājumu, kāds ir kūdras fabrikas strādnieku izglītības līmenis, seko gara pauze. Direktors b. Teičāns spiesti atzīt: «Pagaidām tā bēdīgāk, vienīgā vakarskolas apmeklētāja ir maiņas meistare b. Holste.» Aizradu, ka kūdras fabrika iecerējusi grandiozu rekonstrukcijas plānu jau šajā gadā. Vai vietējie kadri to varēs veikt? Ar triju klašu izglītību automatizāciju neiesāks. Būšot kādi 10 jausti mācīties! Bet pārējie? Direktors: «Strādniekiem nav ticības, likvidēs atkal klašu kompleksus vakarskolā kā pagājušo gadu. Daudzi strādnieki bija spiesti pamest mācības.»

Jāpiekrīt biedra Teičāna aizrādījumam. 1961. gada rudenī pēkšņi bez kāda iemesla pārtrauca mācības krievu plūsmā, kur bija 65 audzēkņi. Kādēļ? Istas skaidrības nav pat tagad.

Rīt saruna, kurā piedalās arī rūpnieciskā komjauniešu sekretārs b. Paplavskis. Direktors ierosina rīkot tematisko vakaru ar vakarvīdus-



skolas skolotāju atbalstu. Kaut arī vadības domas smagas kā apmākusies debess pamale, tomēr redzu, ka par šo jautājumu domā. «Vismaz 15 jaunieši ar rūpnieciskajiem turpinās izglītības apgušanu,» nobeigumā skan solījums.

Steidzīgu un enerģisku satiku stikla fabrikas direktoru biedru Zosēnu: «Jā, mūsu celtniecības tempi nav iedomājami bez vispusīgi izglītotiem cilvēkiem. No rūpnieciskās mācīties vakarskolā vismaz 40 jaunieši.» Redzams, ka stikla fabrikā jau šodien nopietni sākuši domāt par vārdiem, kas ierakstīti Programmā:

«Tuvākajos desmit gados realizēt obligāto vidējo vispārīgo un politehnisko vienpadsmitgadīgo izglītību visiem skolas vecuma bērniem un izglītību 8 klašu apjomā tai jaunatnes daļai, kas nodarbināta tautas saimniecībā un kam nav attiecīgās izglītības...»

Jau tuvākajos gados stikla fabrikā paredz šādas ceha automatizāciju. Kur ņems speciālistus, strādniekus? Fabrikas kolektīvs nolēmis tikt galā ar vietējiem spēkiem. Sīdienes melnstrādnieki sākuši mācīties galvenā mehanizatora biedra Muižnieka un ražošanas priekšnieces biedres Šiško vadībā. Divu gadu laikā būs apgūta specialitāte. Protams, neiztikt arī bez vispārējām zināšanām.

Starpkolhozu celtniecības organizācijas Līvānu iecirkņa komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs biedrs Lepetjenko uz uzdoto jautājumu atmet ar roku: «Kas to lai zina, kāda kuram izglītība! Izrādās, neapmierinoši darba apstākļi, bet tas nedod tiesības atlikt strādnieku apmācību.»

Komunistu celtniecība nav tukšu un skaļu frāžu izkliešana. Tikai neatlaidīgā darbā, izmantojot maksimāli visu mūsu garīgo un fizisko darbu, veiks šo lielo uzdevumu.

O. ZIEDS



Veikli ar kolbām, mēģenēm un citiem svarīgiem «necieņiem» rīkoja Imeldas Jeronovičas darbā rūditās rokas. Autors foto

Parakstīšanās uz laikrakstiem «Cīņa» un «Sovetskaja Latvija» pagarināta līdz 23. un «Padomju Daugava» līdz 28. jūnijam.

SPORTS

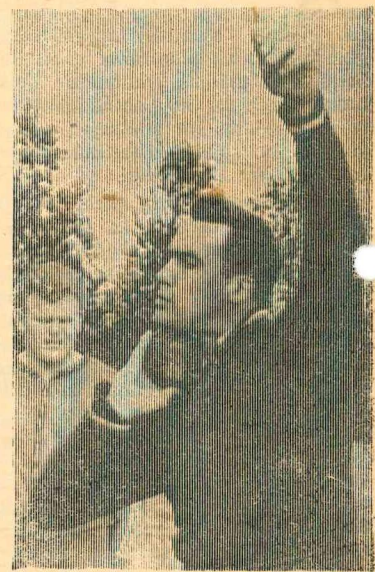
Pirmais solis uz finālu sekmīgs

Pagājušo piektdien Jēkabpils stadionā laikraksta «Cīņa» kausa izcīņas pirmās kārtas sacensībās vieglatlētikā tikās Jēkabpils un Bauskas rajonu izlases komandas. Kā parasts, pirmie cīņas uzsāka sprinteri. 100 metru skrējienā vīriešiem 1. vietu izcīnīja krustpiliētis G. Rasiņš, otrais bija pļaviņietis P. Bumbieris. Abi distanci veica 11,4 sekundēs, kas atbilst II sporta klasei. Arī sievietēm 100 metru distancē dubultuzvaru guva mūsu rajona pārstāves — I. Jankovska distanci veica 13,4 sekundēs, bet T. Sizova — 13,6 sekundēs. Augstlēkšanā vīriešiem par uzvarētāju kļuva Bauskas vieglatlēts Z. Kirilka, kurš pārlēca latīņai 1,75 metru augstumā. Mūsu augstlēcēji H. Bogdanovs (1,70 m) un I. Zvirgzdiņš (1,65 m) attiecīgi ierindojās 2. un 3. vietās. Arī lodes grūšanā vīriešiem spēcīgāks izrādījās Bauskas rajona pārstāvis U. Draudziņš. Viņa rezultāts 13,73 metri. II sporta klasei atbilstošus rezultātus uzrādīja arī abi mūsu rajona lodes grūdeji — R. Kalniņš — 13,61 metrs un J. Ārgulis — 13,54 metri. Sīva cīņa par uzvaru izvērtās 800 metru skrējienā vīriešiem. Visu laiku priekšgalā skrēja mūsu vieglatlēti A. Palkavnieks un V. Blunovs, taču pēdējā finiša taisnē ar spēcīgu spurtu tos apsteidza Bauskas pārstāvis I. Pēskops, distanci veicot 2 minūtēs 8,9 sekundēs. A. Palkavnieks un V. Blunovs uzrādīja vienādu laiku — 2 minūtes 9,2 sekundes. 400 metru distancē sievietēm atkal ātrākās izrādījās mūsu skrējējas — H. Zvejniece distanci veica 1 minūtē 2,1 sekundēs, bet T. Sizova — 1 minūtē 4,2 sekundēs. Tādējādi komandu vērtējumā ar 12 punktu pārsvaru izvirzījās Jēkabpils rajona vieglatlēti. Sekoja augstlēkšana sievietēm, kur par uzvarētāju kļuva Jēkabpili pazīstamā vieglatlēte A. Dubulte, kas šoreiz startēja Bauskas izlases komandā. Viņas rezultāts — 1,45 metri. S. Loče un V. Bērziņa, pārvarot 1,40 m augstumu, dalīja 2.—3. vietu. Diska mešanā vīriešiem par uzvarētāju kļuva R. Kalniņš (39,37 m), bet J. Ārgulis ar rezultātu 35,66 metri palika 4. vietā. Arī 10 km soļošanā distances lielāko daļu vadībā bija mūsu soļotājs E. Padedzis, taču atkal pēdējā aplī viņam garām pagāja Bauskas soļotājs A. Cepurcs (55 min. 42 sek.). E. Padedža laiks 55 minūtes 49 sekundes. 3. vietā ierindojās A. Vočišs (1 st. 12 sek.). 4 punktus atguva Bauskas komanda, izcīnot dubultuzvaru 80 metru barjerskrējienā sievietēm. A. Dubulte šo distanci veica 13,0 sekundēs. I. Jankovska ar laiku 13,5 sekundes palika 3. vietā. 110 metru barjerskrējienā vīriešiem uzvaru izcīnīja R. Kalniņš. Viņa laiks 17,6 sekundes. I. Zvirgzdiņš ar laiku 19,5 sekundes ierindojās 3. vietā. Tālākšanā sievietēm T. Sizova izcīnīja 2. vietu (4,78 m), bet I. Jankovska (4,53 m) palika 4. vietā. Uzvaru šajā

disciplīnā izcīnīja Bauskas pārstāve A. Audze (4,86 m). Tad sekoja negaidīts zaudējums 4x100 metru stafetes skrējienā vīriešiem. G. Rasiņš, H. Bogdanovs, R. Kalniņš un P. Bumbieris stafetes kociņu līdz mērķim nogādāja 46,5 sekundēs. Bauskas skrējēju uzrādītais laiks — 46,0 sekundes ir jauns Bauskas rajona rekords. Līdz ar to starpība komandu vērtējumā samazinājās uz 4 punktiem. Palikušajās trijās disciplīnās jācinās, lai pārspēku noturētu! 5000 metru skrējienā vīriešiem uzvarēja V. Blunovs (16 min. 20,3 sek.), taču V. Silcecers palika 4. vietā. Rezultātu starpība neizmainījās arī šķēpa mešanā sievietēm. S. Kantāne gan izcīnīja 1. vietu, uzrādot II sporta klasei atbilstošu rezultātu — 40,15 metri (tas ir jauns Jēkabpils rajona rekords), taču S. Loče šķēpu aizmeta tikai 20,30 metrus un palika 4. vietā. Sacensību pēdējā disciplīnā teicami startēja mūsu trissolļecēji — G. Rasiņš, aizlēcot 13,24 metrus, izcīnīja 1. vietu, bet H. Bogdanovs ar rezultātu 12,32 metri ierindojās 2. vietā. Tādējādi komandu vērtējumā ar rezultātu 89:81 uzvaru izcīnīja Jēkabpils rajona vieglatlēti. Sekmīgi sperts pirmais solis uz «Cīņas» kausa izcīņas finālu!

Sacensībās ārpus konkurences startēja Jēkabpils rajona un republikas rekordists lodes grūšanā Juris Bērziņš. Sacensību dalībnie, un skatītāji bija ļoti svarīga sporta notikuma aculiecinieki — J. BĒRZINA GRUŠTĀ LODE PIEZEMEJĀS AIZ 17 METRU ROBEŽAS! TĀDĀD JĒKABPILS PILSĒTAS STADIONĀ TĪKA PĀRSPĒTS REPUBLIKAS REKORDS UN SASNIEGTS SPORTA MEISTARA NORMAI ATBILSTOŠS REZULTĀTS — 17,02 METRI!

J. PARADOVSKIS



Lodi grūž Juris Bērziņš.

Redaktora v. 2. TILTIŅA

Pilngadības svētki jauniešiem, kuri dzīvo Pļaviņu pilsētā, Klintaines un Vietalvas ciemu teritorijās, notiks šī gada 15. jūlijā.

Dalībniekiem reģistrēties izpildu komitejās līdz 5. jūlijam.

Kolhozas «Komjaunietis» vajadzīgas slaucējas. Slaukšana mehānizēta. Apmaksa izstrādes dienās vai naudā pēc vienošanās.

Jēkabpils pilsētas darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja paziņo, ka visiem laivu īpašniekiem līdz šī gada 1. jūlijam jāreģistrē pilsētas izpildu komitejā, Brīvības ielā 202, laivas, iepriekš nomaksājot transporta nodevu 0,70 rubl. Valsts bankas Jēkabpils nodaļā vai krājkašē.

23. jūnijā plkst. 19.00 Neretā uz salas Valsts Liepājas muzikāli dramatiskais teātris izrādīs J. Raiņa lugu

«KRAUKLĪTIS».

Jēkabpils gaļas pārstrādāšanas uzņēmumam steidzīgi vajadzīgi krāvēji,

kompresoristi amonjaka kompresoram.

Pieteikties Jēkabpili, Padomju ielā 25, telef. 2505.

Jēkabpils rajona universālveikalā atrodas pārdošanā pianino, pušamo instrumentu komplekts, motorolleris «Tula», motovelosipēdi «Gauja».

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktoram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.